

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **V. S.**, bytem K., T. 1937/53, zastoupeného Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29.5.2015, č.j. MV-124452-4/SO-2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 29.5.2015, č.j. MV-124452-4/SO-2014, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9800 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavlíny Zámečnickové, advokátky se sídlem Brno, Příkop 8.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne ze dne 29.5.2015, č.j. MV-124452-4/SO-2014, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 5.6.2014, č.j. OAM-25811-14/TP-2013. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Podstata věci

Dne 3.12.2013 podal žalobce Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Prvostupňový orgán žádosti žalobce nevyhověl z důvodu nesplnění podmínky pětiletého nepřetržitého pobytu na území České republiky a žádost podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná svým rozhodnutím ze dne 5.6.2014, č.j. OAM-25811-14/TP-2013, zamítla a potvrdila rozhodnutí prvostupňového orgánu, neboť shledala, že bylo vydáno v souladu se zákonem.

Tento závěr nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce se neztotožňuje s názorem prvostupňového orgánu, že došlo k narušení podmínky nepřetržitosti jeho pobytu na území České republiky z důvodu jeho nepřítomnosti po dobu 641 dnů, tedy více než 10 měsíců. Žalobce v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2010, č.j. 4 As 30/2009-67, který považuje za bezezbytku příléhavý na projednávaný případ. Dle názoru žalobce jsou správní orgány povinny posuzovat splnění podmínky nepřetržitého pobytu po celou dobu pobytu žalobce na území České republiky, a to bez ohledu na to, zda v poslední době došlo k porušení nepřetržitosti pobytu.

Žalobce nadto podotýká, že na uvedený právní názor Nejvyššího správního soudu odkazoval i ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, avšak žalovaná se jím nezabývala a s touto námitkou se nijak nevypořádala. Dle názoru žalobce tak žalovaná zatížila své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Žalobce se dále vyjadřuje k otázce důkazního břemene ve vztahu k zamítnutí žádosti o povolení trvalého pobytu. Dle jeho názoru není žadatel povinen k žádosti předložit důkaz o splnění podmínky 5 let nepřetržitého pobytu, přičemž naopak důkazní břemeno v této věci nese správní orgán.

Konečně žalobce uvádí, že trvá na své námitce uplatněné v podaném odvolání, že přechodová razítka v cestovním dokladu nemohou sloužit jako důkaz ke zjištění jeho skutečné přítomnosti či nepřítomnosti na území České republiky. Žalobce dodává, že ne vždy jsou cestovní doklady na hraničních přechodech opatřovány přechodovým razítkem, přičemž tato skutečnost prakticky znemožňuje správné spárování razítka výjezdového s příjezdovým.

S ohledem na výše uvedené navrhuje žalobce napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušit. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení.

III. Shrnutí argumentace žalované

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že nesouhlasí s námitkami žalobce a považuje je za nedůvodné. Má za to, že přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, jakým způsobem se vypořádala s námitkami žalobce a jakými úvahami se řídila při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů.

Žalovaná poznamenává, že v případě rozsudku Nejvyššího správního soudu, na který odkazoval žalobce, se nejedná o skutkově shodný či obdobný případ, jenž tedy pro jeho nepřiléhavost nelze použít. Rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobce, že na uvedený názor Nejvyššího správního soudu již bylo odkazováno v rámci odvolacího řízení.

Námitku žalobce týkající se rozhodné doby pro posouzení splnění podmínky pěti let nepřetržitého pobytu považuje žalovaná za nedůvodnou, neboť žalobce uvedenou podmínku nesplňoval v době podání žádosti o povolení trvalého pobytu, ani ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná má za to, že se s dalšími námitkami žalobce přezkoumatelným způsobem vypořádala již v rámci odvolacího řízení.

S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhuje žalobu zamítnout. Žalovaná na svém procesním stanovisku setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen uplatněnými žalobními body.

Soud se nejdříve musel vypořádat s uplatněnou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nevypořádání se s námitkami žalobce uplatněnými v podaném odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností či vad předcházejícího soudního řízení.

Dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), uvede správní orgán v odůvodnění důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve skutečnosti, že se žalovaná nevypořádala s obsahem jeho odvolání, konkrétně s odkazem na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2010, č.j. 4 As 30/2009-67, ohledně posouzení splnění podmínky pěti let nepřetržitého pobytu.

Ze spisu k tomu vyplynulo, že žalobce námitku splnění podmínky pěti let nepřetržitého pobytu spolu s odkazem na uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sice neuplatnil přímo v odvolání ze dne 24.6.2014, ale učinil tak až v doplnění tohoto odvolání ze dne 17.3.2015. Polemizoval zde s názorem, že podmínka pěti let nepřetržitého pobytu musí být splněna bezprostředně před podáním žádosti o povolení k trvalému pobytu, a plédoval pro to, že k povolení pobytu postačí splnění uvedené podmínky kdykoli v minulosti před podáním žádosti. Na podporu svého názoru odkázal žalobce právě na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2010, č.j. 4 As 30/2009-67, z něhož dokonce citoval. Toto doplnění odvolání bylo prvostupňovým orgánem žalovanému postoupeno s předkládací zprávou, v níž se prvostupňový orgán vyjádřil i k použitelnosti citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Výslovně zde uvedl, že se s názorem Nejvyššího správního soudu zaujatým v tomto rozsudku neztotožňuje a že tento názor byl upraven v později vydaném rozsudku ze dne 7.8.2013, č.j. 3 As 22/2013-35.

Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí k argumentaci žalobce rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2010, č.j. 4 As 30/2009-67, nevyjádřil. Tomu ostatně odpovídá i jeho sdělení ve vyjádření k žalobě, kde uvedl, že žalobce v odvolacím řízení tímto rozsudkem neargumentoval. Jak ale vyplynulo ze správního spisu, žalobce tímto rozsudkem argumentoval. Byť se tedy žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil ke stěžejní žalobcově námitce a uvedl, že pětiletá doba nepřetržitého pobytu nemůže být splněna kdykoli v minulosti, ale že musí bezprostředně předcházet podání žádosti (str. 3 a 4 rozhodnutí), nijak se nevyjádřil

k rozsudku Nejvyššího správního soudu, kterým žalobce na podporu svého opačného názoru argumentoval. Za situace, kdy žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu (tedy autority v oblasti správního práva nejpopovolanější), navíc na rozsudek, u něhož nelze *prima facie* vyloučit, že na danou situaci skutečně dopadat může (což plyne mj. i z vyjádření prvostupňového orgánu obsaženého v postoupení odvolání, který poukázal na to, že se jedná o názor údajně překonaný), bylo nezbytné, aby se žalovaný v odvolání vypořádal i s odkazem žalobce na tento rozsudek. Pokud tak neučinil a vyslovil se jen k obecně sporné otázce, jako učinil v daném případě, není jeho rozhodnutí řádně odůvodněné, neboť neobsahuje vypořádání všech odvolacích námitek. Jednou z odvolacích námitek byla totiž též námitka, že podle názoru žalobce Nejvyšší správní soud v konkrétním rozsudku zastával tentýž názor jako žalobce. Na žalovaném v takovém případě bylo, aby žalobci vysvětlil, proč daný rozsudek na žalobcovu věc nedopadá, event. proč ani skutečnost, že Nejvyšší správní soud v určitém rozsudku dospěl k závěru odlišnému od závěru, který nyní zastává žalovaný, nemůže být důvodem pro vyhovění žalobcovy žádosti, popř. aby dal žalobci zapravdu. Pokud tak žalovaný neučinil, zatížil svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Za této situace považoval soud za nadbytečné zabývat se dalšími žalobními námitkami. Předně totiž bude na žalovaném, aby žalobcovu stěžejní námitku (tj. splnění podmínky nepřetržitosti pobytu žalobce na území České republiky) posoudil v kontextu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2010, č.j. 4 As 30/2009-67. Teprve poté bude moci soud závěr žalovaného přezkoumat ve smyslu § 75 odst. 2 s.ř.s.

Skutečnost, že se žalovaný touto otázkou zabýval ve vyjádření k žalobě, na právě uvedeném nic nemění, neboť žalovaný tak musí učinit v napadeném rozhodnutí (to totiž musí obsahovat vypořádání všech odvolacích námitek a toliko to je předmětem přezkumu zdejšího soudu).

V. Závěr

Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Vzhledem k tomu soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Nezbytnost zrušení i rozhodnutí prvostupňového necht' posoudí žalovaný.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná úspěšná nebyla, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Z obsahu soudního

spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupkyně za dva úkony právní služby po 3100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 9800 Kč k rukám zástupkyně žalobce ve stanovené lhůtě.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. ledna 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu